

Dosarul nr. 2rc-97/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud: A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de apel Chișinău (Jud: I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

DECIZIE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Corser Pro”, reprezentată de avocatul Roman Grivenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Corser Pro” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ava Group 1727” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de repunere în termen și s-a restituit cererea de apel depusă de SRL „Corser Pro”,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2019, SRL „Corser Pro” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ava Group 1727” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 3778 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Corser Pro”.

La 26 decembrie 2019, SRL „Corser Pro”, reprezentată de avocatul Roman Grivenco a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de repunere în termen și s-a restituit cererea de apel depusă de SRL „Corser Pro”, din motiv că apelanta nu a motivat solicitarea de repunere în termen, iar cererea a fost depusă peste termenul legal de contestare.

La 07 iulie 2020, SRL „Corser Pro”, reprezentată de avocatul Roman Grivenco a declarat recurs împotriva încheierii din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și repunerea în termen a cererii de apel.

În motivarea recursului, SRL „Corser Pro” a indicat că nu a fost informată despre data examinării cauzei și despre punerea pe rol a cererii de chemare în judecată, nu a cunoscut despre data pronunțării dispozitivului hotărârii, luând cunoștință cu acesta abia la 23 decembrie 2019.

Totodată, recurenta a specificat că respingerea cererii de repunere în termen este rezultatul unei interpretări nerezonabile a unei exigențe procedurale și aduce atingere dreptului de acces la justiție.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 5162 din 15 iunie 2020, se confirmă faptul că Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia încheierii din 09 iunie 2020 (f.d. 52), însă date despre recepționarea încheierii, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că SRL „Corser Pro” s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, la 05 august 2019, SRL „Corser Pro” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ava Group 1727”, solicitând încasarea datoriei în sumă de 3778 lei și a cheltuielilor de jucată.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanța prin hotărârea din 11 noiembrie 2019, a respins acțiunea înaintată de SRL „Corser Pro” (f.d. 19, 29-33).

Prin scrisoarea de însoțire din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se confirmă faptul că dispozitivul hotărârii a fost expediat SRL „Corser Pro” la adresa indicată în cererea de apel, mun. Chișinău, str. Ginta Latină 19/1, ap. 74 (f.d. 20), însă plicul însoțit de avizul de recepție a fost restituit cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 21-22).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 decembrie 2019, SRL „Corser Pro”, reprezentată de avocatul Roman Grivenco a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 25-26).

Prin încheierea din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de repunere în termen și s-a restituit cererea de apel depusă de SRL „Corser Pro”, din motiv că apelanta nu a motivat solicitarea de repunere în termen, iar cererea a fost depusă peste termenul legal de contestare (f.d. 47-51).

Sub acest aspect, instanța de recurs consideră că încheierea instanței de apel este emisă în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Or, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Articolul 362, alin. (1) Cod de procedură civilă, stabilește că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În contextul normelor precitate, Colegiul judiciar precizează că termenul de apel împotriva hotărârii instanței de fond este de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii. La caz, termenul a început să curgă de la 12 noiembrie 2019 și a expirat la 11 decembrie 2019, însă SRL „Corser Pro” a depus apel nemotivat abia la 26 decembrie 2019.

Referitor la solicitarea recurenței de repunere în termen a cererii de apel, instanța de recurs menționează că în conformitate cu art. 116 alin. (1) – (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanței de apel cu privire la respingerea cererii de repunere în termen, or, la materialele cauzei nu se regăsesc probe care ar confirma imposibilitatea recurenței de a efectua actul de procedură în termen.

Mai mult, cu privire la argumentul SRL „Corser Pro” despre faptul că a depus cererea de apel după ce a luat cunoștință cu dispozitivul hotărârii, luând în considerare că nu a fost înștiințată despre data pronunțării dispozitivului, instanța de recurs menționează că acesta nu poate fi luat în considerare, deoarece prevederile art. 362 Cod de procedură civilă, nu condiționează termenul de 30 de zile de la data recepționării copieii dispozitivului hotărârii primei instanțe sau a hotărârii motivate, dar de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Totodată, referitor la argumentul recurenței despre faptul că nu a fost înștiințată despre primirea în procedură a cererii de chemare în judecată, instanța menționează că potrivit materialelor cauzei, SRL „Corser Pro” a fost înștiințată despre primirea în procedură a cererii, fiindu-i expediată copia încheierii din 12 august 2019 și recepționată la 30 august 2019 (f.d. 15-16).

Tot aici, instanța de recurs conchide că recurenta s-a folosit cu rea credință de drepturile sale procedurale, or, fiind cer că cunoștea despre existența și examinarea cauzei în prima instanță, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, de a proteja drepturile de acces la instanță, prin verificarea Portalului național al instanțelor de judecată, luând în considerare că în încheierea de primire în procedură, care a fost recepționată de aceasta, instanța indicat expres că „soluționarea cererii se face pe baza materialelor anexate la dosar, iar hotărârea adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces.

Mai mult, instanța de recurs consideră necesar de a menționa prevederile art. 10 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, care stipulează că sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Totodată, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârile Istrate, Melnic și Ceachir contra Republicii Moldova din 13 iunie 2006, 14 noiembrie 2006 și 15 ianuarie 2008 a constatat că instanțele judecătorești naționale prin admiterea spre examinare a unei cereri de apel/recurs depuse peste termenul limită au încălcat principiul securității raporturilor juridice.

La caz, Colegiul judiciar conchide că acțiunile apelantei-recurente nu constituie decât o eludare de a realiza drepturile și obligațiunile procedurale, rezultând din prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, care obligă părțile de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

Or, apelanta nu a dat dovadă de diligență și bună-credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor sale procedurale, în condițiile când personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare, prin depunerea în termen a cererii de apel.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de către recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, stabilind în jurisprudența degajată că în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârii instanței de fond, instanța superioară

poate restricționa dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde cerințelor legale aplicabile (speța Tudor-Comerț c. Moldovei, hotărârea din 04 noiembrie 2008, definitivă din 04 februarie 2009).

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea contestată este întemeiată și emisă cu respectarea cadrului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul depus împotriva încheierii din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiat și necesită să fie respins, cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Corser Pro”, reprezentată de avocatul Roman Grivenco.

Se menține încheierea din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Corser Pro” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ava Group 1727” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu